

Helle Thorning-Schmidts afskedstale ved Socialdemokratiets ekstraordinære kongres

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Afgående partiformand for
Socialdemokratiet

Dato

28. juni 2015

Sted

Frederiksberg

Omstændigheder

Mette Frederiksen overtog posten som formand for Socialdemokratiet efter Helle Thorning-Schmidt.

Kære kongres.

Kære alle sammen.

Når danskerne stemmer ved kommunalvalg, er der flest, som stemmer på Socialdemokraterne. Når danskerne stemmer ved regionsrådsvalg, er der flest, som stemmer på Socialdemokraterne. Og den 18. juni – efter 18 år – viste danskerne os igen den tillid at gøre os til Danmarks største og stærkeste parti. Markant største. Socialdemokraterne er et parti i topform. Vi har ført den bedste valgkamp i nyere tid. Og vi gjorde det sammen. Alle har lod og del i fremgangen.

Kære venner.

Danmark er et fantastisk land. Vi har god og gratis sundhed. Vores børn kan få en uddannelse i verdensklasse uanset størrelsen af forældrenes pengepung. Der er omsorg og tryghed for vores ældre. Vi er et af verdens rigeste lande. Vi er et af de lande, hvor afstanden mellem dem, som har meget, og dem, som har lidt, er kortest.

Ja, Danmark er i sandhed et enestående land. Men det mest enestående ved Danmark er, at vi har besluttet, det skal være sådan. Det er ikke kommet af sig selv. Det er ikke malm i Himmelbjerget. Det er ikke olie i undergrunden. Det er hårdt arbejde og fælles beslutninger, som har drevet historien om Danmark. Og

i den historie har Socialdemokraterne en særlig plads. For vi er socialdemokrater. Og vi gør en forskel. Det var os, som gik forrest, da mænd og kvinder krævede retfærdighed for de mange, og ikke kun for de få. Det var os, der gik forrest i at bygge velfærdssamfundet fra bunden. Det var os, der gik forrest, da Danmark skulle placeres i NATO og i det europæiske samarbejde.

Ja, vi er et gammelt parti. Vi har været med hele vejen. Og ja, vi har taget vores tæsk. Vi er et parti, som gang på gang er blevet testet. Der findes ikke det parti i Danmark, som flere har dømt ude.

Men ved I hvad? Vi står endnu.

For vi tror på det Danmark, vi kender. Et land med vilje til at gå fremad. Men altid med hinanden i hånden. Alle skal med. Vi tror på det særlige i hvert eneste menneske. At der med rettigheder også følger pligter. Vi tror på det stærke forpligtende fællesskab. Men også på den enkeltes ret til at leve frit, som hun vil i respekt for andre. Socialdemokraterne har altid været og vil altid være et parti for fremtiden. Vi er optimister. Vi former fremtiden – vi flygter ikke fra den. Vi er garanten for, at forandringer og tryghed følges ad.

Vi er beslutsomme. Vi er utrættelige. Og når det handler om at tage ansvar, er vi frygtløse. Det var vi i går. Det er vi i dag. Og det er vi i morgen. Vi kan slet ikke lade være.

Men i morgen bliver det uden mig i front.

Kære kongres. Kære venner. Kære socialdemokrater.

Den 12. april 2005 valgte I ved en urafstemning, at jeg skulle være partiets formand. Det er mere end 10 år siden. Jeg er blevet ældre. Og I ser stadig smukke ud. Efter at have været i front ved to europaparlamentsvalg, tre valg til kommuner og regioner og efter tre valg til Folketinget, er tiden den rette til at træde tilbage som jeres formand.

Socialdemokraterne fik den største mandatfremgang i 25 år. Men samlet gik partierne bag regeringen tilbage.

Jeg har været jeres formand i 10 år. Og det har været 10 år, jeg ikke ville gøre om.

Jeg har hver dag forsøgt at leve op til jeres tillid. Jeg har hver dag forsøgt at gøre mit bedste. Der har været medvind, og der har været modvind. Der har været dage med høj sol. Og der har været dage – hvor det rent ud sagt blæste en halv pelikan. Sådan er det, når man stiller sig op på kommandobroen.

Og jeg står ved mine beslutninger.

Ansvaret er mit.

Jeg har lagt mærke til, at når selv mine værste kritikere skal beskrive mig, så kan de altid blive enige om, at jeg kan tåle meget kritik og stå meget igennem. Det kan jeg også. Jeg tager hellere en kugle for meget end en kugle for lidt, hvis det handler om partiet. Og jeg har altid vidst, at forandring kræver kampe. At det var min opgave at lede partiet videre. Videre og fremad. Til det sted, hvor danskerne igen var parate til at betro os at lede landet.

Alle her ved, at det ikke har været nemt. Og derfor vil jeg også sige tak til gruppen, hovedbestyrelsen og kongressen for, at I gennem 10 år har givet mig plads til at lede partiet.

Som formand skal man være parat til at slå og træffe beslutninger. Hver dag. Hele tiden. For det er i den enkelte beslutning, at retningen ligger. Fra 24-årsregel, flygtninge i Brorsonkirken, skattestop for boligejere, velfærdsreform, finanspagt, bankpakker, budgetlov og vækstplaner. Hver begivenhed udgør en skillevej. Og reglen er, at man næsten aldrig skal vælge de lette løsninger eller det, der føles rart her og nu.

Det lange lys skal på. Det handler om retning.

Og kære alle sammen. Jeg vil ikke sige, at I har været med på den værste. Men vi står nu et sted, hvor vi har den skattepolitik, udlændingepolitik og økonomiske politik, der har fået mere end hver fjerde vælger til at sætte deres kryds ved os. Hvor vi overbevisende har vist, at vi kan være et både socialt og økonomisk ansvarligt parti. Hvor vi siger ja til midten af dansk politik. Der er ikke andre partier som os. Og det skal vi holde fast i.

Jeg har altid vidst, at vi ikke kan stå stille. Vores parti har været præget af en fortid, der kaster lange skygger. Men som formand har jeg gjort, hvad jeg kunne,

for at undgå, at det, som skete for 10 og 20 år siden, forhindrede os i at gøre det rigtige. Som formand har jeg ønsket at få de dygtigste personer på de rigtige poster uden at skele til, hvilke stempler de havde med i deres politiske pas. I fællesskab har vi fået et helt socialdemokrati tilbage.

Det er et parti, som uden tøven rækker ud efter ansvaret. For vi er ikke bange for magten. Jeg vidste godt, at det ville blive hårdt. Men jeg vidste ikke, hvor meget jeres opbakning undervejs ville betyde. Tak, fordi vi i fællesskab har gjort Socialdemokraterne til et parti, hvor vi holder sammen. De seneste 4 år har vi for alvor vist, hvad Socialdemokraterne kan, og hvem vi er.

Jeg blev statsminister på et tidspunkt, hvor Danmark var gået i stå. Finanskrisen ramte os hårdere end de fleste andre lande omkring os. Vi mistede over 100.000 private arbejdspladser på kort tid. Arbejdsløsheden steg. Særligt for de unge. Der var ikke styr på budgetterne.

Konkurrenceevnen var i bund. Reformer blev gennemført som hovsaløsninger i nattens mulm og mørke. Flere børn voksede op i fattigdom. Der blev givet overbetaling til de private hospitaler. Brugerbetalingen gjorde sit indtog i sundhedsvæsnet.

Vores fællesskab slog revner. Solidaritetens fine tråde blev revlet op. Kort sagt: 10 år med VKO var dyrt for Danmark. Vi fik et svært mandat. Men vi gik i gang. Med en aktiv og målrettet finanspolitik holdt vi hånden under beskæftigelsen. I dag falder arbejdsløsheden. I dag bliver budgetterne overholdt. I dag vokser færre børn op i fattigdom. Færre familier bliver sat på gaden. I dag kan det bedre betale sig at arbejde end på noget tidspunkt under VKO.

Og hvis man vil have højere skatter, skal man ikke stemme på Socialdemokraterne. Og ja, det er med os, at der er gennemført den første stramning af asylreglerne i 12 år.

Vi satte det mål, at den unge generation skal være den bedst uddannede. I dag har vores børn flere timer i dansk og matematik. De får lektiehjælp. Der har aldrig været så mange unge i gang med en videregående uddannelse. Og vi har aldrig brugt så mange penge på uddannelse.

Vi har sænket selskabsskatten og afgifter for vores virksomheder. For det er godt

for os alle sammen, når vores konkurrenceevne er stærk. Uden velstand ingen velfærd. I dag er der fremgang og optimisme.

Vi har sagt fra over for de mennesker, som ikke vil vores fællesskab det godt.

I dag falder kriminaliteten. Særligt blandt unge.

Vi har prioriteret sundheden med 7000 flere ansatte.

Jeg har, siden jeg blev statsminister, sagt meget tydeligt, at det vigtigste for Socialdemokraterne var at føre Danmark gennem krisen med vores ordentlighed og solidaritet i behold. Det var vores førsteprioritet. Det var vores andenprioritet. Og det var vores tredjeprioritet.

Kære venner.

I dag er Danmark ude af krisen. Og vel at mærke på vores måde. Solidariteten er intakt. Vi kan ranke ryggen. Vi er socialdemokrater, og vi gør en forskel.

Vi er et parti for alle.

Vi er et parti for hele Danmark.

Vi er et parti for fremtiden.

Og nåh ja, så er vi et parti, som mange har en holdning til. Som formand kan det faktisk føles, som om at det er alle, der har en holdning til Socialdemokraterne.

Man kan dårligt åbne en avis, uden at en eller anden sur forfatter har skrevet noget endnu mere surt om vores parti, som han sikkert aldrig har stemt på. Man kan dårligt tænde for sin radio uden at høre kloge mennesker fortælle om, hvor svært det er at være socialdemokrat.

Men interessen er naturlig nok.

For vi er omgivet af partier, der ville ønske, at de var os. Der ville ønske, at de havde samme lod og del i Danmark. Som ville ønske, at de kunne få den tillid, som danskerne igen og igen viser os. De ville ønske, at de også havde modet til at sikre brede forlig, fordi det er bedst for Danmark. Også selv når ens eget støtteparti bliver – hvad skal jeg sige ...? Temmelig sure. De ville ønske, at de også havde viljen til at tage konflikterne med de historiske støtter, hvis det er det,

som skal til for at bringe Danmark videre.

Jo, der er mange holdninger til os. Partierne til venstre for os har det med at sige, at vi er nogle dårlige socialdemokrater. Partierne til højre for os siger, at det er dårligt at være socialdemokrat.

Men kære venner. Jer til højre. Og jer til venstre.

I skal slet ikke bekymre jer om os. Vi står solidt på midten og den sunde fornuft i dansk politik. Vi er dem, vi er. Og det bliver vi ved med at være. Man siger, at den mest populære person i dansk politik er Socialdemokraternes forhenværende formand. Lad os nu se, om jeg kan leve op til den værdighed.

Kære Mette.

Om lidt er jeg forhenværende. Og du er nuværende. Du er næste led i en kæde, som næsten rækker 150 år tilbage. Du er den rette. Og det er det rigtige tidspunkt, du træder ind i kæden. Jeg kender dig bedre, end de fleste ved. Du har været med i min ledelse siden 2005. Du har været minister i min regering.

Hver gang du har fået en opgave, har du løst den. Og mere til. Og derfor er jeg også sikker på, at du vil løse den opgave, som partiet nu giver dig. Med ydmyghed. Med lydhørhed. Og med en formidabel arbejdsomhed, som er forudsætningen for en kvindelig toppolitiker.

Kære Mette. Jeg vil sige det ligeud: Du bliver en fantastisk formand for vores parti. Og endnu vigtigere. Når danskerne igen skal tage stilling, så bliver du en stærk og beslutsom statsminister. Du bliver en statsminister for hele Danmark. For Socialdemokraternes formand skal altid have som mål at stå i spidsen for vores land. Hele landet. Der findes ingen mellemløsninger. Det kan ikke være anderledes.

Du skal finde din egen vej. Du skal gøre tingene på din måde. Det parti, som vælger dig som formand, er parat til at følge dig. Vi tror på dig. Jeg tror på dig.

Og så er der de unge. Unge mennesker, som altid kravler lidt længere op i lygtepælen med vores plakater, end deres mor ville bryde sig om. Unge mennesker som altid går forrest. Og unge mennesker som altid går sidst i seng.

Kære DSU'ere. I er fantastiske. I er det bedste, vores parti har. I siger, hvad I mener. Og gør, hvad I siger. I er fulde af alvor. Men der skal også være plads til at have det sjovt.

I valgkampen var jeg så heldig at få et lift med en bus rundt i Danmark. Og det første, der mødte mig, når jeg trådte ud af døren, var DSU'ere. Med en plakat for Socialdemokraterne løftet to-tre meter op i luften. Men først og fremmest med et smil og et glimt i øjet. I skal have et kæmpe knus. Jeg elsker jer. Og tro mig: I slipper ikke for mig.

Kære kongres. Kære socialdemokrater. Venner.

Nu er det nu. 10 år som formand er slut. Det er vemodigt. Men det er også et privilegium at kunne give et parti videre, som er i bedre stand, end det jeg overtog.

Det er et privilegium at have stået i spidsen for vores parti og få lov til at tage ansvar, da vi fik Danmark fri af den værste krise siden Anden Verdenskrig, og nu er på vej ind i et solidt opsving.

Mit hjerte er lettet og fuldt af kærlighed til vores parti. Mit hjerte er fuldt af kærlighed til Danmark.

Tak for jeres opbakning. Det har været en ære.

Socialdemokraterne er et parti for fremtiden. Og fremtiden er lige begyndt.

Kilde

www.socialdemokratiet.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Afskedstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helle-thorning-schmidts-afskegstale-ved-socialdemokraternes-ekstraordinaere-kongres-2015>